

Przystanek historia

<https://przystanekhistoria.pl/pa2/tematy/polskie-sily-zbrojne-po/99919,Wladyslaw-Sliwinski-Z-Dywizjonu-303-d-o-celi-smierci.html>

Fotografia sygnalityczna Władysława Śliwińskiego, 1948 r. (fot. z zasobu IPN)

BIOGRAM / BIOGRAFIA

Władysław Śliwiński. Z Dywizjonu 303 do celi śmierci

OKRES HISTORYCZNY

(1939-1945) II wojna światowa (1948-1956) Stalinizm w Polsce

Autor: WOJCIECH KUJAWA 03.04.2023

Uczestnik bitwy o Wielką Brytanię, kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Wojennego Virtuti Militari, ofiara reżimu komunistycznego. Urodzony 3 kwietnia 1922 r. w Wilnie Władysław Śliwiński to jeden z wielu bohaterów, którzy mieli

być skazani na zapomnienie.

Władysław Śliwiński był synem Antoniego i Katarzyny z d. Mączyńskiej. Przed wojną mieszkał w Warszawie, w której w miejscowym aeroklubie przeszedł przeszkolenie lotnicze. W trakcie kampanii wrześniowej walczył w obronie stolicy, a następnie przez Litwę i Szwecję przedostał się do Francji, gdzie wstąpił do polskiej armii.

Na emigracji

Po kapitulacji Paryża, w czerwcu 1940 r., został ewakuowany do Wielkiej Brytanii, gdzie, po wstąpieniu do RAF, został skierowany na szkolenia lotnicze, m.in. w Blackpool czy Montrose. Po ich ukończeniu został pilotem Dywizjonu 306, w maju 1943 r. przeniesiono go do Dywizjonu 302, a w sierpniu tego roku - do Dywizjonu 303.

Był autorem dwóchsetnego zestrzelenia niemieckiej maszyny przez Dywizjon 303.

Już w następnym miesiącu, 6 września 1943 r., został autorem dwóchsetnego zestrzelenia niemieckiej maszyny przez dywizjon. Z tej okazji otrzymał pamiątkowy zegarek. W październiku tego roku powrócił do Dywizjonu 302, w składzie którego uczestniczył w osłanianiu walk w Normandii. Ostatnim dywizjonem Władysława Śliwińskiego podczas wojny był 316.

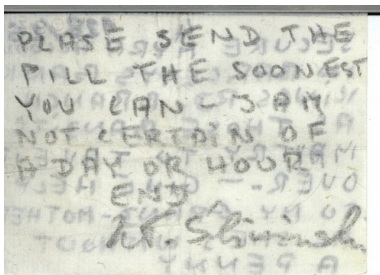
Po wojnie krótko latał jeszcze w Azji jako pilot 229. Grupy Transportowej, a następnie został przydzielony do Dywizjonu 309 w Wielkiej Brytanii.

Władysław Śliwiński (z prawej)
otrzymuje pamiątkowy zegarek z
okazji zestrzelenia 200 samolotu
przez Dywizjon 303, 6 IX 1943 r.
(fot. NAC)

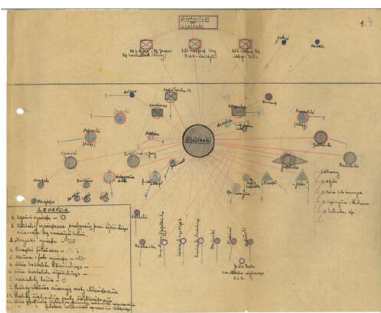
W imieniu prawowitego rządu

W 1947 r. podjął decyzję o przejściu do cywila i powrocie do Polski. Wówczas nawiązał z nim kontakt pułkownik Leon Bortnowski, który zaproponował mu utworzenie siatki wywiadowczej w komunistycznej Polsce i zbieranie informacji dla rządu emigracyjnego w Londynie.

Fragment grypsu Władysława
Śliwińskiego wysłanego z celi
więzienia mokotowskiego i
przechwyconego przez UB
(z zasobu IPN)

W lipcu 1947 r. Władysław Śliwiński z żoną Myrą Chadwick-Śliwińską dotarli do kraju i zamieszkali w Warszawie. W styczniu 1948 r. urodził się ich syn Stefan.

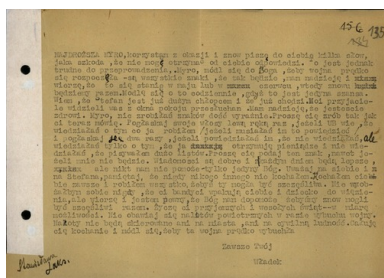
Schemat rzekomej siatki szpiegowskiej przygotowany przez UB (zasobu IPN)

Po pokazowym procesie został skazany na karę śmierci.

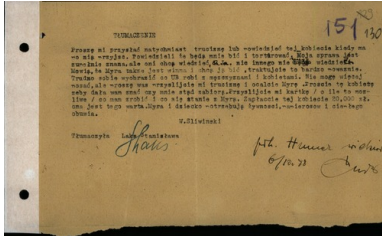
Działalność agenturalna Śliwińskiego trwała niecały rok. W czerwcu 1948 r. został aresztowany w swoim mieszkaniu przy ul. Filtrowej i osadzony w więzieniu mokotowskim.

Oskarżono go m.in. o działalność szpiegowską na rzecz Wielkiej Brytanii.

Sprawę Śliwińskiego wykorzystano do aresztowania także innych pilotów Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie, m.in. Stanisława Skalskiego, i postawienia im fałszywych zarzutów.

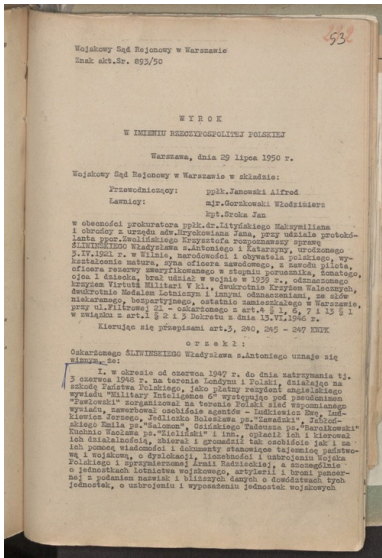
**Tłumaczenia grypsów
Władysława Śliwińskiego
przechwyconych przez UB (z
zasobu IPN)**

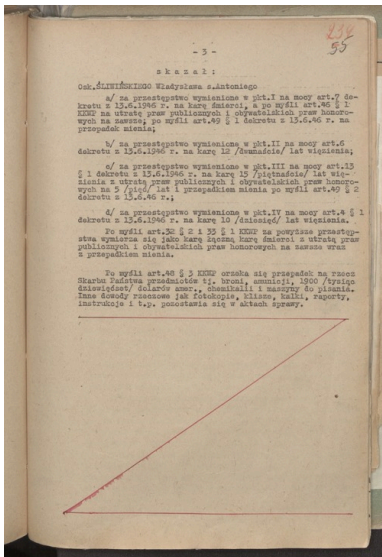
**Tłumaczenia grypsów
Władysława Śliwińskiego
przechwyconych przez UB (z
zasobu IPN)**

Wyrokiem Wojskowego Sądu Rejonowego w Warszawie z 29 lipca 1950 r. – po procesie pokazowym – Władysław Śliwiński został skazany na karę śmierci. 15 lutego 1951 r. wyrok został wykonany. Jego ciała dotychczas nie odnaleziono.

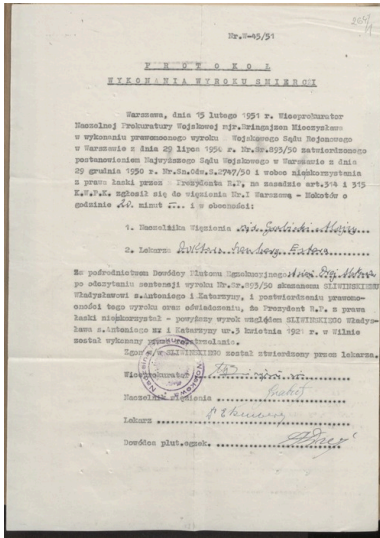
W więzieniu znalazła się także żona Władysława Śliwińskiego – Myra. Skazano ją na 6 lat pozbawienia wolności. Karę odbywała w więzieniu w podbydgoskim Fordonie.

Pierwsza i trzecia strona wyroku sądowego skazującego Władysława Śliwińskiego na karę śmierci. Warszawa, 29 VII 1949 r. (z zasobu IPN)

Pierwsza i trzecia strona wyroku sądowego skazującego Władysława Śliwińskiego na karę śmierci. Warszawa, 29 VII 1949 r. (z zasobu IPN)

**Protokół wykonania kary śmierci
na Władysławie Śliwińskim.
Warszawa, 15 II 1951 r. (z zasobu
IPN)**

Więcej interesujących materiałów na profilu Archiwum IPN

COFNIJ SIĘ